

Lupii sonori

Costycom

În momentul în care-ți scriu, simplu,
pe un papirus găsit într-un colț uitat de lume,
cu o cerneală veche,
făcută din insomniile părinților, din nevisele copiilor,
când îmi aleg cuvintele ca peisaje dintr-o lume în mișcare,
chiar acum,
există epistola perfectă scrisă în carnea mea, în carnea ta,
e acolo, abia înțeleg, abia pricepi, imperiile sunt în schimbare.
Să nu ne mințim, el locuiește o culoare, ea un țipăt,
există mereu întâlniri la care suntem absenți prin prezență...
În mari catedrale cuvintele se ridică spre tavanele pictate cu sfinți și
ei prind viața și umblă printre noi cu lumânări pe umeri și aripi în brațe puternice,
neputincioși și dezorientați,
în căutarea lupilor sonori, rătăciți în geometria luminii din vitralii...

Cum să scrii epistola?

Ea a fost scrisă deja, cu sângele altuia, cu sângele lor,
cu lacrimile femeilor uitate în Ithaca...